

Bohoslužby v Zábřeze 24.února 2019

Ž 90, 12

Milé sestry, milí bratři, co nás napadne, když se podíváme kolem sebe? Jistě si všimneme lidí a řekneme si, jak je báječné, že můžeme tvořit určité společenství. Tolik lidí, každý je jiný, jedinečný. Pravda, když potkáváme davy lidí na ulicích, jejich jedinečnost a vzácnost nám trochu uniká. Sami nemáme moc času nad tím přemýšlet. Ale pak jsou okamžiky, kdy si uvědomíme nejen originalitu každého jedince, ale i nesamozřejmost jeho bytí. Měl jsem tu nádhernou příležitost, že jsem mohl být u narození všech našich dětí. V tento okamžik zrození člověk může jen žasnout a říct si, jak skvěle Bůh vše uspořádal, jak dal životu svůj řád již od okamžiku početí. Myslím, že zde to opravdu nejde jinak, než myslet na toho, kdo člověka stvořil, kdo dal život do jeho nitra.

Bohu patří ten úžas nad počátkem. Dál už je to ale jiné. Zrození střídá růst, zrání. A najednou se nám do středu pozornosti dostává sám člověk s jeho schopnostmi. Stále žasneme. Jen už neříkáme, jak skvěle to Bůh uspořádal, ale obdivujeme, jak je ten maličký šikovný, že už leze, chodí, běhá, mluví, počítá, píše, hraje na nástroje, skládá hrady z kostek, později třeba rádia nebo počítače, krásně kreslí, zpívá. Tak nějak vděčnost z Božího daru života střídá hrdost nad tím, jak tento dar umíme využít. Už jen třeba taková drobnost, jako je umění čtení, psaní a počítání. Kolik toho díky těmto schopnostem zvládneme zaznamenat, předat, vypočítat. To počítání přitom není jen otázka toho vědět, kolik máme příborů v šuplíku nebo hrnků na polici. Je to také jeden z úžasů nad našimi schopnostmi, jak všelijak člověk dokáže počítat. Dokáže počítat tak, že svět se najednou zdá lehce uchopitelný, prozkoumatelný. Je to úžas, který vede k myšlence, že svět máme ve své ruce, jsme jeho pány, nic nám není nemožné. Člověk si připadá dospělý, když proniká do tajemství fungování světa, když před sebou vidí další a další možnosti svého rozvoje, zdokonalení svých schopností. Pojmy jako hranice, omezení se zdají tak vzdálené.

K dozrávání našeho lidství potřebujeme také dobré učebnice, které nám pomáhají poznávat svět kolem nás i nás samotné. Jistě se dá říct, že čím novější učebnice, tím by to mělo být lepší, protože zpracovává nejnovější poznatky. Ovšem máme také jednu učebnici, která je

velice stará a dokonce je dost nejasný kolektiv autorů, který ji dal dohromady. Přesto je nepostradatelná. Když do ní nahlédneme, zjistíme, že dokonce nás učí i zvláštnímu způsobu počítání. V Žalmu 90 zaznívá třeba relativita takového počtu, jako tisíc let, je to jako včerejšek, cosi, co se jen mihlo. A o kousek dál se můžeme dozvědět, že těch našich dnů je jen nějakých sedmdesát až osmdesát let. Takové mihnutí oproti tisícům let odcházejícím jako včerejšek. A pak ještě vyčteme, že máme ty naše dny počítat. A dojdeme přitom k zajímavému výsledku. Nemá podobu konkrétního čísla, ale důležitého poznatku o vlastním životě. Je jen takovým bezvýznamným mihnutím před Boží tváří. A přesto stojí Bohu za pozornost. To je důvod k velikému úžasu nad Božím dílem. Ačkoliv jsme ničím, máme před Bohem svou hodnotu, cenu. Tato cena nevychází z toho, jak moc pronikneme do tajů fungování světa. Vychází jen z Boží lásky, z jeho rozhodnutí věnovat nám svůj čas.

Hodnota v Božích očích je nesmírně důležitý poznatek, ale ne jediný. Naše dny se dají sečíst. Jsou tedy nějakým způsobem ohraničeny. Jako jsme se jednou narodili, tak také jednou zemřeme. Pro rozlet někam k výšinám to může vyznívat jako nepříjemná zpráva. Zde se ale ono vědomí konečnosti spojuje s moudrostí srdce. Nikoliv překonáním hranic, ale jejich respektem se posuneme ve své dospělosti, v poznání, ve zralosti. Je to dozrání v pokoře. Moudré srdce je pokorné. Uvědomuje si, že vše, co má, není jeho výdobytkem, ale svěřenou hřívnou, se kterou má hospodařit. Uvědomuje si, že k životu nepatří jen přijímání, ale také předávání. Protože dokážeme počítat s omezením našich dní, proto třeba své poznání, svou naději, víru, lásku předáváme těm, kteří přicházejí po nás. V moudrosti srdce člověk poznává, že na všechno není sám, ale má kolem sebe mnoho těch, kdo převezmou jeho štafetu. Proto se radujeme z nového života, z jeho postupného zrání a přebírání našeho místa ve světě.

Když počítáme naše dny, vede nás to nejen k pokoře, ale také vědomí hodnoty a důležitosti doslova každého okamžiku v našem životě. Je dobré si uvědomit, že na všechno nemáme neomezeně času. Proto každé setkání má svůj punc jedinečnosti. A měli bychom si ten čas nejen užívat, ale také nepromrhat. Jednou zkrátka skončí dny, které strávíme se svými přáteli, se svými blízkými. Stanou se minulostí. A dost možná to dává každé chvíli, kterou s nimi můžeme trávit, právě tu krásu. Je to důvod, proč nám právě ty chvíle v milé společnosti nikdy nezevšední, neomrzí se. Vědomí konce jim dává také vědomí nesamozřejmosti. Naše dny mají svůj počet a tak je nesyseme jen pro sebe. Dejme je těm, které máme rádi, kteří jsou nám blízcí. Ať prostě ten součet dní není zcela prázdný.

Počty, kterým nás Bible učí, nás vedou k pokoře před Bohem a zároveň k úžasu nad jeho dílem. Když se díváme kolem sebe, vidíme svět, který pomíjí. Může nám to přijít líto. Zejména, když se ta pomíjivost dotýká našeho života, našich blízkých. Jenže právě pomíjivost tohoto světa obrací naši pozornost směrem k Bohu a jeho daru věčného života. To si uvědomíme, když v běhu našich dní zazní jméno Ježíš. On se přece stal nejen učitelem moudrosti srdce, ale zejména smírnou obětí, kterou Bůh otvírá brány věčného života každému z nás. Na kříži se

ukázala, jak moc Bohu záleží na tom, aby našim údělem byl život. Proto nám i vzdor pomíjivosti našich dnů můžeme být Bohu vděční za dar života. Nejen v jeho počátku, ale i ve chvíli, kdy se počet dní uzavře. Je to pozoruhodná Boží matematika, která na konci součtu nepíše výsledek, ale nový počátek.

Pane Ježíši, dáváš našim dnům hodnotu, když je plníš svou blízkostí. Dáváš jim naplnění, když je svým křížem vracíš Bohu. Prosíme, dej nám tu milost, ať svůj čas nepromrháme pohledem do zrcadla, ale dáme mu hodnotu odevzdáním do tvé milosti.

Amen.

p { margin-bottom: 0.25cm; line-height: 120%; }